

Det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen) talte i denne Sammenhæng om Privatbanken, og jeg skal kun vedblivende ligesom forleden hævde, at Privatbanken har solgt Sparekassens Obligationer, at den har nægtet Revisor Stage Oplysninger, og at endelig den Gang, man, ja, jeg ved ikke hvem, henvendte sig til Privatbanken og der fik at vide, at Sparekassen havde et Tilgodehavende i Privatbanken, burde Privatbanken have forklaret, at det var et Undtagelsestilfælde, at Sparekassen havde et Tilgodehavende. Men derfor vil jeg blot, da det ærede Medlem fra Præstø nu har sagt det, gøre hans Ord til mine: Jeg beder den højtærede Indenrigsminister gennem Justitsministeren foranledige, at Privatbankens Direktører, Bankraad og Kontorchefer blive kaldte som Vidner og krydsforhørte om dette Forhold. Det skyldes ikke et Ønske om at komme den ene eller den anden til Livs.

Et æret Medlem af Reformpartiet sagde til mig før, at det var privat Pindelhuggeri. Nej, det er ikke; men hvis De ville have Principper, ere De tvungne til at statuere Principperne gennem Personer; man kan ikke hævde Principperne i al Almindelighed og saa lade Personerne danse rundt, som de ville. Man maa ogsaa undersøge Forholdet for Privatbankens egen Skyld, thi indtil det Spørgsmaal er klaret, vil der fra Statsmagts Side være en Uvillie mod den Bank for dens Forhold til Adler Alberti.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) talte om, at det var Politik, vi lavede. Jeg vil give det ærede Medlem mit Æresord paa — og nu maa han tro mig —, at da jeg i sin Tid angreb Højesteretssagfører Alberti herinde, var det af de Grunde, jeg nu skal sige det ærede Medlem. Den første Grund var det Kendskab, jeg havde til Trudsholm-Affæren. Endvidere havde jeg for Aar og Dag siden haft Lejlighed til at gennemlæse et saakaldt Dossier, en Beskrivelse, som en Mand, jeg tror, han hed Jeppesen eller Jespersen, havde skrevet om sit Forhold til Alberti — saa vidt jeg husker, var det hos Aage Duus, jeg fik det at gennemlæse —, og den Gang stod det allerede for mig saaledes, at Alberti var en forbryderisk anlagt Person. Yderligere har jeg, da jeg, som man her i Tinget ved, har beskæftiget mig med mange Sagføreres Affærer, Gang paa Gang set Sager, der var henviste til Justitsministeriet, syltede paa en uforskammet Maade. — Der var f. Eks. en Arvesag i et Bo, hvor Peschardt var Ekse-

kutor — og da stod det ogsaa for mig saadan, at Alberti ikke var til at rokke. Ved alt dette stod det den Gang klart for mig, at den Mand var en slet Mand, og da jeg saa saa hans Stilling til Statsregalerne, stod det mig klart, at det var nødvendigt, at den Mand maatte gaa sin Vej. Derfor rettede jeg stærke Angreb mod ham og rettede et Spørgsmaal til hans overordnede, Konseilspræsidenten den Gang, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det var ikke af Politik, men fordi jeg var overbevist om, at den Mand var skadelig for Landet, og den Overbevisning maa jeg have Lov at have. Og naar jeg hævder overfor det ærede Medlem fra Frederikssund det Ansvar, der er her ogsaa hos Regeringen, er det ikke af Politik, men fordi jeg mener, at hvor der er et Ansvar, skal det Ansvar modtages. Jeg gentager, jeg tror paa det ærede Medlems gode Tro, men han var ikke blot menigt Medlem, han var Indenrigsminister, og hos en Indenrigsminister er Troen ikke nok; der forudsættes en vis Viden, en vis Forstaaelse.

Der er anstillet Sammenligning med Bankerne, og jeg maa tilstaa, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard), det er ikke til at forstaa for almindelige Mennesker. Jeg har prøvet at forklare Folk, som ikke var stærke i Logik, Forskellen mellem Bankgarantien og Garantien her. Men Forskellen er der ganske afgjort. Den Gang stod vi i Pannik, vi gjorde, hvad vi gjorde, fordi vi ikke vidste, hvor Vejen førte hen. Naar det ærede Medlem fra Svendborg mente, at vi vilde gøre det en Gang til, vil jeg sige for mit Vedkommende: Nej, det gaar jeg aldrig med til, jeg giver det i alt Fald ikke min Stemme. En anden Ting er, at jeg vil være med til at garantere de Værdier, jeg er overbevist om ere til Stede; men inden jeg giver Garanti, vil jeg vide, hvad det er, der er til Stede. Den Gang blev vi for saa vidt narrede, som de Folk, der burde vide Besked, havde narret Finansminister Vilhelm Lassen og faaet ham til at tro, at det intet Tab vilde være, uagtet de den Gang burde vide, at Tabet vilde blive meget stort.

Jeg skal gerne sige til de ærede Medlemmer fra Præstø, Fuglebjerg (Lars Jensen) og Skelskør (R. Andersen), at ogsaa jeg blev greben af deres Tale, og jeg vil tilstaa, at for saa vidt de Herrer virkede paa Følelsens Strenge, virkede de ogsaa paa mig i høj Grad; efter hele denne Debat, der her er ført, falder det mig per-